

จดหมายข่าว

พาสไป

ก้าวใหม่การวิจัยและพัฒนากการเกษตร

2

รายงาน

- กล้วยไม้ดินใบหมาก 2 พันธุ์ใหม่

6

ฉีกซอง

- เปิดปีใหม่กับการร่างกฎหมายกักพืช

12

ขอคุยด้วยคน

- ดาหลาพันธุ์ใหม่ ดาหลาพันธุ์ กวก. ตรัง 6

16

จากโต๊ะบอกร

- กรมวิชาการเกษตรได้ฤกษ์เปิดอาคารปฏิบัติการเห็ด
ยกระดับงานวิจัย ดันเห็ดไทยจากงานวิจัยสู่รายได้เกษตรกร

สแกนเพื่ออ่านออนไลน์

กล้วยไม้ดิน ไบเนมาก 2 พันธุ์ใหม่

ประเทศไทยมีการส่งออกกล้วยไม้ในรูปแบบของดอกกล้วยไม้สด ดอกกล้วยไม้แห้ง ต้นกล้วยไม้ ลูกผสมที่มีชีวิต ต้นกล้วยไม้ ต้นกล้วยไม้ กิ่งชำ กิ่งต้นกล้วยไม้ เป็นต้น ในปี 2566 ไทยส่งออกกล้วยไม้ปริมาณ 19,129 ตัน มูลค่า 62.1 ล้านบาท สหรัฐ (2,181 ล้านบาท) เป็นอันดับที่ 2 ของโลก โดยมีสัดส่วน 33.4% ของมูลค่าการส่งออกกล้วยไม้ของโลก รองจากเนเธอร์แลนด์ที่มีสัดส่วน 37.3% ตลาดกล้วยไม้ที่สำคัญของประเทศไทย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เวียดนาม ญี่ปุ่น จีน และอิตาลี

หากจำแนกกล้วยไม้ตามลักษณะการอาศัย สามารถจำแนกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กล้วยไม้อิงอาศัย (epiphytic orchid) คือ กล้วยไม้ที่อาศัยบนต้นไม้ โดยมีรากช่วยยึดเกาะกับเปลือกไม้ โดยไม่ได้เบียดเบียนอาหารจากต้นไม้ กล้วยไม้กลุ่มนี้มีจำนวนมากที่สุดที่พบในประเทศไทย
2. กล้วยไม้ดิน (terrestrial orchid) คือ กล้วยไม้ที่เจริญตามพื้นดิน หรือชอกหินที่มีเศษซากพืช ส่วนใหญ่มีการเจริญเติบโตเป็นฤดูกาล และมีลำลูกกล้วย เหง้า หรือส่วนที่สะสมอาหารอยู่ระดับผิวดิน หรือใต้ดิน
3. กล้วยไม้อาศัยบนหิน (lithophytic orchid) คือ กล้วยไม้ที่สามารถเจริญเติบโตได้บนโขดหิน หรือหน้าผา โดยมากมักมีลำลูกกล้วยขนาดใหญ่ ใบอวบหนาสำหรับสะสมอาหาร จึงสามารถทนทานความร้อนจากแผ่นหินได้

กล้วยไม้ดิน มีมากมายหลายสายพันธุ์ ที่ได้ยินชื่อบ่อย ๆ เช่น รองเท้านารี เอื้องดินไบเนมาก โดยเอื้องดินไบเนมาก หรือกล้วยไม้ดินไบเนมากนี้มีความพิเศษเฉพาะตัว คือ ใบเรียวยาว มีรอยพับจีบตามยาว คล้ายไบเนมาก ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจจากผู้บริโภคในต่างประเทศได้ เนื่องจากเป็นตลาดที่ต้องการกล้วยไม้ที่มีเอกลักษณ์

พัฒนาสายพันธุ์กล้วยไม้ดิน ใบนวม

ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงใหม่ สถาบันวิจัย
พืชสวน ได้พัฒนาสายพันธุ์กล้วยไม้ดินใบนวม
เพื่อให้เหมาะสำหรับเป็นไม้กระถางขนาดเล็ก และ
ขนาดกลาง มีรูปทรงของดอก ขนาด และสีของดอก
ตรงตามความต้องการของตลาด ดำเนินการสำรวจพันธุ์
กล้วยไม้ดินใบนวมจากแหล่งธรรมชาติ แหล่งการค้า และสวน
เกษตรกรจากจังหวัดกรุงเทพฯ เชียงใหม่ เชียงราย กาญจนบุรี นครปฐม
ระยอง และศรีสะเกษ เมื่อปี 2549-2552 รวบรวมได้ 92 ต้นพันธุ์ นำมาปลูก
ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงใหม่ คัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ไว้ 13 ต้น จากนั้นนำมาผสมข้ามโดย
ไม่มีการวางแผนการผสมพันธุ์ ได้ลูกผสม 35 คู่ผสม เมื่อนำไปเพาะเลี้ยงในสภาพปลอดเชื้อมีเพียง 20
คู่ผสม ที่สามารถเจริญเติบโต และนำออกปลูกได้

หลังจากนั้นคัดเลือกพันธุ์ตามแผนการคัดเลือกสายต้น (clonal selection) ครั้งที่ 1 เมื่อปี 2553-2555 ปลูก
ลูกผสมกล้วยไม้ดินใบนวมจำนวน 2,025 ต้น จาก 20 คู่ผสม พิจารณาจากการเจริญเติบโตของต้น และลักษณะดอก
คัดเลือกไว้ 36 สายพันธุ์ จาก 17 คู่ผสม ครั้งที่ 2 ดำเนินการเมื่อปี 2556-2558 ประเมินความสม่ำเสมอ และความ
สามารถในการขยายพันธุ์ โดยแยกกอสายพันธุ์ที่คัดเลือก และปลูกเป็นแถว ปีที่ 1 ปลูกจำนวน 5 กระถาง ปีที่ 2 และ 3
ปลูกจำนวน 10 กระถาง ร่วมกับการขยายพันธุ์ด้วยวิธีเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ คัดเลือกไว้ 10 สายพันธุ์ จาก 9 คู่ผสม จากนั้น
ปลูกเปรียบเทียบพันธุ์ ระหว่างปี 2559-2560 วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ มี 4 ซ้ำ 12 กรรมวิธี
ได้แก่ สายพันธุ์ที่คัดเลือก 10 สายพันธุ์ เปรียบเทียบกับพันธุ์การค้า ได้แก่ พันธุ์พราวชมพู ไม้กระถางขนาดเล็ก และพันธุ์
ม่วงทองพญาณี ไม้กระถางขนาดกลาง ร่วมกับการทดสอบความพึงพอใจของผู้บริโภค พบว่า สายพันธุ์ Spa-Hy-03-50
มีความเหมาะสมในการผลิตเป็นไม้กระถางขนาดเล็ก และสายพันธุ์ Spa-Hy-17-12 มีความเหมาะสมในการผลิตเป็น
ไม้กระถางขนาดกลาง

สยามสิรินธร

กล้วยไม้ดินใบหมาก สายพันธุ์ Spa-Hy-03-50 เป็นสายพันธุ์ที่คัดเลือกจากลูกผสมระหว่างแม่พันธุ์ Spa-48-03 ที่มีลักษณะเด่น คือ ออกดอกเร็ว ดอกมีขนาดใหญ่ มีจำนวนดอกต่อช่อ และจำนวนช่อต่อกระถางมาก กับพ่อพันธุ์ Spa-48-01 ซึ่งมีดอกสีม่วงเข้ม ก้านช่อดอกสั้น ทรงพุ่มเตี้ย เป็นลักษณะเด่น

ลักษณะประจำพันธุ์ มีทรงพุ่มกว้าง 42.20 เซนติเมตร สูง 25.50 เซนติเมตร ใบเดี่ยว สีเขียว รูปยาวรี ขนาดใบกว้าง 4.80 เซนติเมตร ยาว 28.80 เซนติเมตร โคนใบสอบเรียว ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม แผ่นใบมีรอยพับจีบเป็นร่อง มีจำนวนต้น 6.03 ต้นต่อกระถาง โคนก้านดอกย่อยมีกาบรองดอกสีม่วงออกแดง ดอกทยอยบานจากโคนไปปลายช่อ ดอกสมบูรณ์เพศ สมมาตรด้านข้าง ขนาดดอก 3.48 เซนติเมตร ก้านดอก และรังไข่สีม่วงเข้ม กลีบเลี้ยงและกลีบดอกรูปยาวรีคล้ายกันสีม่วงเข้ม กลีบปาก และเส้าเกสรสีม่วง โคนกลีบปากส่วนกลางมีตุ่มเนื้อเยื่อสีเหลืองอยู่กลางดอกชัดเจน

ลักษณะเด่น

1. อายุดอกแรกบาน 93.92 วัน เร็วกว่าพันธุ์พราวชมพู 49.38 วัน และพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 72.30 วัน
2. มีช่อดอก 4.50 ช่อต่อกระถาง น้อยกว่าพันธุ์พราวชมพู 0.62 ช่อ แต่มากกว่าพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 1.38 ช่อ
3. ช่อดอกมีความยาว 22.03 เซนติเมตร สั้นกว่าพันธุ์พราวชมพู 5.80 เซนติเมตร และพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 14.44 เซนติเมตร
4. มีดอก 44 ดอกต่อช่อ มากกว่าพันธุ์พราวชมพู 13.47 ดอก และพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 4.15 ดอก
5. การจัดเรียงตัวของใบรูปร่างสวยงามเป็นระเบียบ สมมาตร ต้นกะทัดรัด แดกกอดี ก้านช่อดอกตั้งตรง และแข็งแรง ดอกกระจุกแน่นที่ปลายช่อ

กรมวิชาการเกษตร ได้รับรองกล้วยไม้สายพันธุ์ Spa-Hy-03-50 เป็นประเภทพันธุ์แนะนำ ในชื่อ **กล้วยไม้ดินใบหมาก พันธุ์ กว. เชียงราย 1** ต่อมาได้รับพระราชทานชื่อ **“สยามสิรินธร”** จากสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2568 จึงใช้ชื่อดังกล่าวเป็นต้นมา

กล้วยไม้ดินใบห่มมาก พันธุ์ กวก. เชียงราย 2

กล้วยไม้ดินใบห่มมาก สายพันธุ์ Spa-Hy-17-12 เป็นสายพันธุ์ที่คัดเลือกจากลูกผสมระหว่างแม่พันธุ์ Spa-48-07 ที่มีลักษณะเด่นในเรื่องดอกที่มีสีม่วงออกชมพู และดอกต่อช่อจำนวนมาก กับพ่อพันธุ์ *Spathoglottis kimbaliana* ซึ่งลักษณะเด่น คือ ดอกมีสีเหลืองขนาดใหญ่ ก้านช่อดอกยาว แข็งแรง และตั้งตรง

ลักษณะประจำพันธุ์ ทรงพุ่มกว้าง 42.03 เซนติเมตร สูง 26.10 เซนติเมตร ใบเดี่ยว รูปยาวรี ขนาดใบ กว้าง 6.00 เซนติเมตร ยาว 36.93 เซนติเมตร โคนใบสอบเรียว ขอบใบเรียบ ปลายใบเรียวแหลม แผ่นใบมีรอยพับจีบเป็นร่อง จำนวนต้น 5.65 ต้นต่อกระถาง ช่อแบบกระจະ ก้านช่อดอกยาวปานกลาง โคนก้านดอกย่อยมีกาบรองดอกสีส้มออกชมพู ดอกทยอยบานจากโคนไปปลายช่อ ดอกสมบูรณ์เพศ สมมาตรด้านข้าง ขนาดดอก 5.26 เซนติเมตร ก้านดอก และรังไข่สีส้มออกชมพู กลีบเลี้ยง และกลีบดอกรูปยาวรีคล้ายกันสีส้มออกชมพู กลีบปาก และเส้าเกสรสีส้มออกชมพู โคนกลีบปากส่วนกลางมีตุ่มเนื้อเยื่อสีเหลืองแต้มสีแดง อยู่กลางดอกชัดเจน

ลักษณะเด่น

1. อายุดอกแรกบาน 102.95 วัน เร็วกว่าพันธุ์พราวชมพู 40.35 วัน และพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 63.27 วัน
2. มีช่อดอก 4.19 ช่อต่อกระถาง น้อยกว่าพันธุ์พราวชมพู 0.93 ช่อ แต่มากกว่าพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 1.07 ช่อ
3. ช่อดอกมีความยาว 36.45 เซนติเมตร ยาวกว่าพันธุ์พราวชมพู 8.62 เซนติเมตร แต่สั้นกว่าพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 0.02 เซนติเมตร
4. มีดอก 39.90 ดอกต่อช่อ มากกว่าพันธุ์พราวชมพู 9.37 ดอก และพันธุ์ม่วงทองผาภูมิ 0.05 ดอก
5. ใบมีการเรียงตัวสวยงาม เป็นระเบียบ สมมาตร ทรงพุ่มค่อนข้างแน่น แตกกอดี ก้านช่อดอกตั้งตรง และแข็งแรง ดอกกระจุกแน่นที่ปลายช่อ

กรมวิชาการเกษตร ได้รับรองกล้วยไม้สายพันธุ์ Spa-Hy-17-12 เป็นประเภทพันธุ์แนะนำ ในชื่อ **กล้วยไม้ดินใบห่มมาก พันธุ์ กวก. เชียงราย 2**

กล้วยไม้ดินใบห่มมากทั้งสองสายพันธุ์ แนะนำให้ปลูกในพื้นที่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ กาญจนบุรี นครปฐม สุราษฎร์ธานี และตรัง และควรระมัดระวังป้องกันกำจัดโรคเน่าดำ และโรคใบจุด หากพบอาการโรคเน่าดำให้รีบนำออกไปทำลายนอกแปลง และพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช

ท่านที่สนใจสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร โทร. 0 5317 0102

ข้อมูล/ภาพประกอบ : <https://commercenewsagency.com/news/7642>,
http://www.orchid.kapi.ku.ac.th/index.php?option=com_content&task=view&id=31&Itemid=43,
ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย

“...ขอให้ท่านทั้งหลายตั้งความหวัง ตั้งความเพียรอันมั่นคงไว้ ที่จะช่วยตัว ช่วยชาติ ให้หนักแน่นยิ่งขึ้น
ทั้งด้วยการขะมักเขม้นทำงานให้เต็มกำลังความสามารถ ทั้งด้วยการดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวัง
และเป็นอยู่อย่างพอเหมาะพอสม จะประพฤติปฏิบัติภารกิจที่ยึดมั่นในประโยชน์ส่วนรวม
และประเทศชาติเป็นเป้าหมายสูงสุด...”

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
พระราชดำรัส พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2541
ให้ไว้เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2540

ฉีกซอง

อังคณา สุวรรณภู

เปิดปีใหม่ กับการร่างกฎหมายกักพืช

“ฉีกซอง” ฉบับต้อนรับปีใหม่ เดือนมกราคม 2569 ขอน้อมนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยในโอกาสขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2541 มาเผยแพร่ต่อท่านผู้อ่านทุกท่านเพื่อเป็นสิริมงคล และเตือนสติในการใช้ชีวิตในช่วงเริ่มต้นปี ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม และประเทศชาติเป็นสำคัญ เมื่อประโยชน์ส่วนรวมสมบูรณ์แล้ว ประโยชน์ส่วนตนก็จะเพิ่มพูนตามมาในที่สุด

ในช่วงท้ายปี 2568 หลังจาก (ร่าง) พระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านกระบวนการบัญญัติกฎหมายมาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี 2559 และในที่สุดก็ไม่สามารถผลักดันออกมาบังคับใช้ได้ ด้วยมุมมองจากหลาย ๆ ฝ่ายที่มีความเห็นว่า (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงแล้ว จำเป็นต้องยกเลิกทั้งฉบับแล้วมาร่างกันใหม่ บรรยากาศของผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับดังกล่าวจึงกลับมาคึกคักกันอีกครั้ง “ฉีกซอง” ได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของการร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้แนวทางในการจัดทำร่างกฎหมายในปัจจุบัน ในยุคที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เมื่อต้องศึกษาแล้วจึงขออนุญาตท่านผู้อ่านทุกท่านมาศึกษาหาความรู้ในประเด็นดังกล่าวไปพร้อมกัน โดยเฉพาะประเด็น “คณะกรรมการ” โปรดติดตาม

ร่างกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เผยแพร่เอกสารวิชาการ เรื่อง แนวทางในการจัดทำร่างกฎหมาย เมื่อปี 2563 เอกสารวิชาการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงกระบวนการร่างกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ กำหนดให้มีการจัดทำ หรือปรับปรุงคู่มือการร่างกฎหมายให้มีความครบถ้วน เพื่อใช้เป็นคู่มืออ้างอิงในการจัดทำร่างกฎหมาย

ในเอกสารฉบับนี้ ได้กล่าวถึงการร่างกฎหมายว่าเป็นเรื่องของการเขียน และเรียบเรียงข้อความในรูปแบบของกฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับที่กำกับ และควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคม และของเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจรัฐ ด้วยถ้อยคำที่ถูกต้อง แฉะนอบ และสามารถสื่อความหมายของกฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับนั้น ให้บุคคลทุกคนในสังคมเข้าใจได้เช่นเดียวกับผู้ร่างกฎหมาย เพื่อเสนอให้ผู้มีอำนาจในการบัญญัติกฎหมายพิจารณาจะประกาศใช้ร่างกฎหมายนั้นหรือไม่อย่างไร ดังนั้น การร่างกฎหมาย จึงเกิดจากการกระทำใน 2 ส่วน คือ การยกร่างกฎหมาย และการพิจารณาร่างกฎหมาย โดยการยกร่างกฎหมาย เป็นการจัดทำเนื้อหา และรูปแบบของกฎหมายที่ต้องการตราบังคับใช้ ส่วนการพิจารณาร่างกฎหมาย เป็นการพิจารณาร่างโดยองค์กรของรัฐ กระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ จนกระทั่งกฎหมายมีผลใช้บังคับแก่ประชาชน

ก่อนจะเข้าใจหลักการพื้นฐานของการร่างกฎหมาย ต้องเข้าใจเป็นเบื้องต้นก่อนว่ากฎหมายเป็นข้อบังคับ หรือข้อกำหนดให้บุคคลปฏิบัติตาม ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะได้รับผลร้าย หรือถูกลงโทษ การมีกฎหมายจึงเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องต่าง ๆ ถ้ามีมากก็จำกัดสิทธิมากตามไป การตรากฎหมายมาบังคับใช้จึงต้องเป็นกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง และรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดให้กระทำได้ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพต้องเป็นไปเพียงเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายนั้นสำเร็จ โดยจะกระทบต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นไม่ได้ มาตรการตามกฎหมายต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบท หรือสภาพของสังคมไทย ตลอดจนกลไกของรัฐต้องมีความพร้อมที่จะบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยบุคลากรของภาครัฐที่บังคับใช้กฎหมายต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย และมาตรการต่าง ๆ ตามกฎหมายอย่างถ่องแท้ มีสำนึกในการให้บริการ มีบุคลากรเพียงพอ และหน่วยงานของรัฐต้องมีงบประมาณ และทรัพยากรเพียงพอที่จะใช้บังคับให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ต้องมีการทบทวนความเหมาะสมของกลไก หรือมาตรการตามกฎหมายทุกรอบระยะเวลา เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และที่สำคัญต้องมีการรับฟังความเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการมีหรือปรับปรุงกฎหมายนั้นด้วย เพื่อให้เนื้อหา หรือสาระของกฎหมายสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

สำหรับหลักการพื้นฐานของการร่างกฎหมาย ผู้ร่างกฎหมายต้องศึกษาหลักการของเรื่องที่จะตรากฎหมายบังคับใช้ โดยต้องนำรายละเอียดของหลักการ และสาระสำคัญของเรื่อง มาศึกษาก่อน จากนั้นต้องศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องที่จะตรากฎหมายใช้บังคับ โดยมีชุดคำถามรวม 22 ข้อ ที่จะต้องทำเป็นรายการที่ต้องตรวจสอบ เช่น สาระสำคัญของร่างกฎหมาย และความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของมนุษย์ (เศรษฐกิจ สังคม การเมือง) ข้อมูลที่เชื่อถือได้ และผลสรุปของ ข้อมูลนั้น สภาพกฎหมายในปัจจุบัน วัตถุประสงค์ ข้อเท็จจริง ของกฎหมายในปัจจุบันที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ตรงตามความต้องการ ปัญหา/ข้อบกพร่องดังกล่าวมีอยู่จริงหรือไม่ ถ้าจริง กรณีนั้นเป็นปัญหาเฉพาะของประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือ เกิดในประเทศอื่นด้วย และประเทศอื่นมีวิธีแก้ไขอย่างไร และกฎหมายของประเทศนั้นมีลักษณะอย่างไร ผลของกฎหมาย ของประเทศอื่นมีปัญหาในทางทฤษฎี หรือทางปฏิบัติหรือไม่ กฎหมายของประเทศอื่นมีการตีความในส่วนต่าง ๆ ไว้อย่างไร หลังจากนั้นผู้ร่างต้องกำหนดโครงสร้าง และรูปแบบของ ร่างพระราชบัญญัติ พิจารณากำหนดโครงสร้าง ทั้งหมด เนื้อหาสาระ และกลไกทางกฎหมายที่จะนำมากำหนดในร่าง พระราชบัญญัติ รวมถึงความสัมพันธ์ของกลไกที่กำหนด ศึกษา เปรียบเทียบกฎหมายในลักษณะเดียวกันที่ใช้บังคับอยู่ในเวลานั้น และท้ายสุดถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัติต้องมีความ ชัดเจน เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย โดยถูกต้องตามหลักภาษาไทย เนื่องจากกฎหมายใช้บังคับแก่คนทุกคน

คณะกรรมการ IKTพล ความจำเป็น

ในทางทฤษฎีคณะกรรมการเป็นกลุ่มบุคคล ที่เกิดจากการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ มีหน้าที่ และ อำนาจ หรือภาระที่ได้รับมอบหมายอย่างชัดเจน โดย อาจได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ หรือ คณะ กรรมการเฉพาะกิจก็ได้ ซึ่งระบบคณะกรรมการมี จุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการคานอำนาจ หรือถ่วงดุลอำนาจ ในกรณีที่เห็นว่า เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ ได้เสียสูง หรือจะมีผลกระทบต่อประชาชนซึ่งไม่ควรให้ ผู้ใดเป็นผู้อำนาจตัดสินใจเรื่องนั้นเพียงผู้เดียว แต่ต้องการ รับฟังความคิดเห็นจากหลาย ๆ ฝ่าย เนื่องจากการ ตัดสินใจของคน ๆ เดียวมีแนวโน้มจะเป็นเผด็จการ

นอกจากนี้ คณะกรรมการยังเป็นการระดม ความรู้ความสามารถในกรณีที่เห็นว่าเรื่องดังกล่าว เป็นเรื่องที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถหลากหลาย สาขา ในลักษณะของสหวิทยาการ ซึ่งไม่สามารถ หาได้จากบุคคลคนเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะ กรรมการที่มาจากหลากหลายสาขาวิชาชีพ และ ความเชี่ยวชาญจะทำให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกัน รวมถึงยังเป็นการถ่ายทอดข่าวสารเพื่อให้ทุกฝ่ายที่มี กิจกรรมร่วมกันสามารถที่จะเรียนรู้ในขณะเดียวกันได้ เกิดความเป็นเอกภาพและความรวดเร็วในการทำงาน ซึ่งการมีคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ จะ ทำให้การตัดสินใจจากกลุ่มมีความเป็นกลางมากขึ้น ก่อให้เกิดความเชื่อตาม และการยอมรับคำตัดสินใจ ที่มีขึ้นนั้น สอดคล้องกับการบริหารองค์การสมัยใหม่ ในรูปแบบการสร้างบรรยากาศในการทำงานเพื่อให้เกิดผลงานสูงสุด

คณะกรรมการกักพืช

อันที่จริงคณะกรรมการกักพืช ไม่ได้ปรากฏในพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับแรกแต่อย่างใด อำนาจต่าง ๆ กำหนดให้เป็นอำนาจโดยตรงของอธิบดีกรมวิชาการเกษตร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เท่านั้น ต่อมาในปี 2542 ได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งขึ้นมา เรียกว่า “คณะกรรมการกักพืช” รวมจำนวนทั้งสิ้น 19 คน

องค์ประกอบของคณะกรรมการกักพืช ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้แทน อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิชาการเกษตรหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการการทำเรือแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้ว่าการการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้อำนวยการศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกิน 4 คน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยกฎหมายได้กำหนดให้กรมวิชาการเกษตรทำหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการ งานธุรการ และดำเนินงานตามมติของคณะกรรมการให้แก่คณะกรรมการ

แนวทางในการเขียนบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ ประกอบด้วยเนื้อหา 9 ประการ ซึ่งในแต่ละร่างพระราชบัญญัติจะมีครบถ้วนทั้ง 9 ประการ หรือขาดอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เนื้อหา 9 ประการ ประกอบด้วย องค์ประกอบและที่มา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการมีส่วนร่วมได้เสียของกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่น การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจการประชุมของคณะกรรมการ การแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ ประโยชน์ตอบแทนคณะกรรมการ และการกำหนดให้กรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิภายใต้คณะกรรมการกักพืช ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติ และวิธีการสรรหาเป็นการเฉพาะ ขึ้นกับกรมวิชาการเกษตรจะพิจารณาเสนอ ดำรงตำแหน่งได้คราวละ 2 ปี โดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการกักกันพืช การอารักขาพืช และการค้าระหว่างประเทศ ในส่วนของค่าตอบแทนคณะกรรมการกักพืช จะได้รับเบี้ยประชุมรายละ 1,600 บาท/ครั้ง ยกเว้นประธานจะได้รับเบี้ยประชุม 2,000 บาท/ครั้ง การประชุมคณะกรรมการกักพืชในแต่ละครั้ง หากคณะกรรมการประชุมเต็มคณะจะต้องมีค่าใช้จ่ายในส่วนของเบี้ยประชุม รวบรวม 30,800 บาท/ครั้ง ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีก คณะกรรมการชุดดังกล่าวมีการประชุมไม่บ่อยครั้ง ขึ้นกับประเด็นการพิจารณา โดยปกติจะมีการประชุมปีละประมาณ 2 ครั้ง และพิจารณาให้ความเห็นของคณะกรรมการต่อประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือประกาศกรมวิชาการเกษตร ประมาณ 10 ฉบับ/ปี

กฎหมายฉบับนี้ได้ให้อำนาจของคณะกรรมการกักพืชไว้ 8 ประการ คือ 1. ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดชื่อพืช ศัตรูพืช หรือพาหะเป็นสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักกั้น และการกำหนดชื่อเชื้อพันธุ์พืชที่จะควบคุม การกำหนดพืชควบคุมและพืชควบคุมเฉพาะ 2. ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดด้านตรวจพืชและสถานกักพืช 3. ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการกำหนดกิจการที่สามารถนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้ามได้ตามมาตรา 8 (2) และการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำเข้า หรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้ามเพื่อการค้า หรือเพื่อกิจการอื่นตามมาตรา 8 (2) 4. ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำเข้าหรือนำผ่าน ซึ่งสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักกั้นตามมาตรา 10 และการกำหนดค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบศัตรูพืชและกำจัดศัตรูพืช การขอใบรับรองสุขอนามัยพืช หรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งออก และการออกใบรับรองตามมาตรา 15 5. ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการกำหนดค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบพืชควบคุมเฉพาะที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบรับรองสุขอนามัย ตามมาตรา 15 ฉ 6. ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ 7. เสนอแนะต่อรัฐมนตรีหรืออธิบดีให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงระเบียบ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกักพืชตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินการเพื่อการกักพืช และ 8. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

อนุกรรมการฯ ยกร่างกฎหมาย

เดิมคณะกรรมการกักพืช มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมา 2 คณะ คือ คณะอนุกรรมการด้านกฎระเบียบ และคณะอนุกรรมการด้านการนำเข้าสิ่งต้องห้ามเพื่อการค้าหรือเพื่อกิจการอื่น โดยคณะอนุกรรมการทั้งสองคณะ มีผู้อำนวยการสำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตรเป็นประธาน ต่อมาเมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2567 คณะกรรมการกักพืชได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการยกร่างกฎหมายว่าด้วยการกักพืช โดยมีรองอธิบดีกรมวิชาการเกษตรที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่เป็นประธาน และผู้อำนวยการสำนักนิติการ กรมวิชาการเกษตรทำหน้าที่เลขานุการ

อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว ประกอบด้วย ศึกษาและวิเคราะห์พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ และสถานการณ์ปัจจุบัน จัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนากฎหมายว่าด้วยการกักกันพืชเสนอต่อคณะกรรมการกักพืช จัดทำร่างพระราชบัญญัติกักพืชตามคำแนะนำของคณะกรรมการกักพืช เชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม หรือให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร สามารถแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานในเรื่องที่ได้รับมอบหมายได้ และปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกักพืชมอบหมาย

ภายใต้คณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว ได้แต่งตั้งคณะแต่งตั้งคณะทำงานยกร่างกฎหมายว่าด้วยการกักพืช เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2568 ประกอบด้วย คณะทำงาน 3 คณะ ได้แก่ 1. คณะทำงานด้านกฎหมายและระเบียบ 2. คณะทำงานด้านการนำเข้า และ 3. คณะทำงานด้านการส่งออก โดยมีเป้าหมายให้คณะทำงาน 3 คณะ ยกร่างพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 6 เดือน และให้รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะอนุกรรมการยกร่างกฎหมายว่าด้วยการกักพืชทุก 2 เดือน ซึ่งการดำเนินการในแต่ละคณะทำงานและคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว มีผู้แทนของสำนักนิติการร่วมเป็นฝ่ายเลขานุการทุกคณะ เพื่อทำหน้าที่เชื่อมโยงแนวทางการดำเนินงานของแต่ละคณะทำงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สำหรับแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงเป็นในแนวของการยกเลิกกฎหมายทั้งฉบับ และยกร่างขึ้นมาใหม่ โดยเน้นให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชระหว่างประเทศ ภายใต้ต้นอสังญาการอารักขาพืชระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคีสมาชิกและให้สัตยาบันไว้ และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยยังคงนำร่างพระราชบัญญัติฉบับที่เสนอแก้ไข และผ่านความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วในปี 2559 มาเป็นแนวทางการยกร่าง ทั้งในประเด็นการยกเลิกสิ่งต้องห้าม สิ่งจำกัด สิ่งไม่ต้องห้าม การกำหนดนิยามของพืชที่ให้หมายถึงพืชเท่านั้น การกำหนดนิยามสิ่งควบคุม การใช้ตราสัญลักษณ์อื่นแทนการรับรองสุขอนามัยพืช และการใช้ใบรับรองแบบอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับประเด็นเพิ่มเติมอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพักใช้ เพิกถอนใบอนุญาต/ใบรับรอง การขึ้นทะเบียนโรงเรือน สถานที่สำหรับการกำจัดศัตรูพืช ประเด็นการถ่ายโอนภารกิจ รวมถึงการพิจารณายกเลิกบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่มีการบังคับใช้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าปรับ การพิจารณาโทษทางอาญา และการทำให้กฎหมายมีความยืดหยุ่นในการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

คงต้องมาติดตามกันว่า โฉมหน้าของร่างกฎหมายฉบับใหม่จะมีหน้าตาประมาณไหน เป็นไปตามที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประสงค์จะให้เกิดขึ้นหรือไม่ กฎหมายที่ยังคงปกป้องสุขอนามัยพืช และยังสามารถอำนวยความสะดวกทางการค้าได้จริง

คำถามที่พบบ่อย

พบกับไทม์ฉบับหน้า
สวัสดิ...อังกฤษ

กองบรรณาธิการจดหมายข่าวพลีบุ
กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

E-mail ang.moac@gmail.com

ขอบคุณด้วยคน

ชญานุช ตรีพันธ์

ดาหลाप้านธุ์ใหม่

ดาหลाप้านธุ์ กวก. ตรีง 6

ดาหลา (Torch ginger) เป็นพืชวงศ์ขิง (*Zingiberaceae*) มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับประเทศไทยเป็นพืชพื้นเมืองในภาคใต้ ปัจจุบันมีการปลูกตัดดอกสำหรับประดับตกแต่งอาคารสถานที่ และทดแทนการใช้ดอกไม้จากแหล่งผลิตอื่น แหล่งปลูกสำคัญอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร กาญจนบุรี แต่มีการขยายพื้นที่ผลิตไปจังหวัดอื่น เช่น ระยอง จันทบุรี สุราษฎร์ธานี กระบี่ ยะลา และนราธิวาส เนื่องจากความต้องการดอกดาหลาของตลาดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในและต่างประเทศ โดยในปี 2560-2561 ประเทศไทยมีผลผลิตดาหลา 7.20 และ 7.03 ตันตามลำดับ ดอกดาหลาที่รับซื้อหน้าสวนมีราคา 10-15 บาทต่อดอก ขณะที่ปากคลองตลาด (ดอกดาหลาสีแดงและสีชมพู) มีราคา 30-40 บาทต่อดอก

ผลิใบ 12

ฉบับที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2569

แนวคิดปรับปรุงพันธุ์

ศูนย์วิจัยพืชสวนตรังเล็งเห็นถึงความสำคัญของดาหลา จึงได้ปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มความหลากหลายของดอก ตามความต้องการของตลาด ซึ่งได้การรับรองเป็นพันธุ์แนะนำแล้ว 5 พันธุ์ ได้แก่ ดาหลาพันธุ์ กวก. ตรัง 1 ดาหลาพันธุ์ กวก. ตรัง 2 ดาหลาพันธุ์ กวก. ตรัง 3 ดาหลาพันธุ์ กวก. ตรัง 4 และดาหลาพันธุ์ กวก. ตรัง 5 แต่ทั้งหมดมีดอกขนาดใหญ่ กลีบดอกแผ่กว้างเมื่อดอกบาน จึงเป็นปัญหาต่อการบรรจุหีบห่อ การขนส่ง และคุณภาพของดอก เช่น กลีบดอกช้ำ อายุการใช้งานสั้น จึงได้ปรับปรุงพันธุ์ให้ดอกมีขนาดเล็ก มีความคงทนของกลีบ ไม่ช้ำง่าย และอายุการใช้งานยาวนาน ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดไม้ตัดดอกที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น

การสร้างประชากร และคัดเลือกพันธุ์

ในปี 2548 ดำเนินการผสมข้ามพันธุ์ดาหลา ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนยะลา ได้ 3 คู่ผสม ประกอบด้วย แดงดอก x แดงป่า บานเย็น x แดงป่า และแดงอินโด x แดงป่า จากนั้นในปี 2548-2553 นำเมล็ดที่ได้มาเพาะ และปลูก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง จำนวน 132 ต้น ประกอบด้วยคู่ผสมแดงดอก x แดงป่า จำนวน 73 ต้น คู่ผสมบานเย็น x แดงป่า จำนวน 50 ต้น และคู่ผสมแดงอินโด x แดงป่า จำนวน 9 ต้น ต่อมาปี 2554-2556 คัดเลือกดาหลาตามแผนการคัดเลือกสายต้น (clonal selection) ตามเกณฑ์ดังนี้ ดอกมีขนาดเล็กกว่า 15 เซนติเมตร รูปทรงดอกแตกต่างจากดาหลาทั่วไป อายุการปักแจกันไม่น้อยกว่า 7 วัน และให้ผลผลิตมากกว่า 30 ดอกต่อกอต่อปี คัดเลือกได้ 10 สายพันธุ์ ประกอบด้วย สายพันธุ์ 1-16, 1-24, 1-28, 1-49 และ 1-62 คัดเลือกจากลูกผสมแดงดอก x แดงป่า สายพันธุ์ 2-04, 2-06 และ 2-16 คัดเลือกจากลูกผสมบานเย็น x แดงป่า สายพันธุ์ 3-03 และ 3-04 คัดเลือกจากลูกผสมแดงอินโด x แดงป่า ทั้งหมดมีสีดอกที่อยู่ในกลุ่มสีแดง (R group) แต่มีความเข้มของสีแดงต่างกัน ได้แก่ แดงเข้ม แดงสด แดงชมพู ชมพู

การเปรียบเทียบพันธุ์

ปี 2559–2563 ขยายพันธุ์ดาหลาที่คัดเลือก 10 สายพันธุ์ด้วยการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ และปลูก เปรียบเทียบกับดาหลาพันธุ์แนะนำ กวก. ตริง 2 และดาหลาพันธุ์แนะนำ กวก. ตริง 3 วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design : RCBD) จำนวน 4 ซ้ำ ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง ศูนย์วิจัยพืชสวนยะลา และศูนย์วิจัยพืชสวนเลย พบว่า สายพันธุ์ 1-28 มีดอกขนาดเล็ก รูปทรงทิวลิป กลีบประดับแข็งเล็กน้อย สีชมพูอมส้ม เรียงซ้อนกันเป็นระเบียบไม่แผ่กว้าง น้ำหนักช่อดอกเบา อายุการใช้งานมากกว่า 7 วัน เหมาะสำหรับการใช้ดอกตกแต่ง

จึงขอรับรองพันธุ์ ตั้งชื่อ “ดาหลาพันธุ์ กวก. ตริง 6” (Torch ginger DOA Trang 6) คณะกรรมการวิจัยปรับปรุงพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร รับรองให้เป็นพันธุ์แนะนำ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2568

การประเมินความพึงพอใจ

ประเมินความพึงพอใจ จำนวน 30 ราย ประกอบด้วย เกษตรกรผู้ปลูกดาหลา 10 คน ร้านจำหน่ายดอกไม้ 10 ร้าน ผู้บริโภค 7 คน และผู้รับซื้อ 3 คน ในด้านรูปทรงดอก ขนาดดอก สีดอก ความสวยงาม ความแปลกใหม่ และความคงทน ดาหลาสายพันธุ์ 1-28 มีความพึงพอใจภาพรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36 โดยมีความโดดเด่นในเรื่องรูปทรงดอก ความแปลกใหม่ และความคงทน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.53, 4.60 และ 4.16 ตามลำดับ

ลักษณะกลีบดอก

ลักษณะก้านและดอก

ลักษณะเด่น

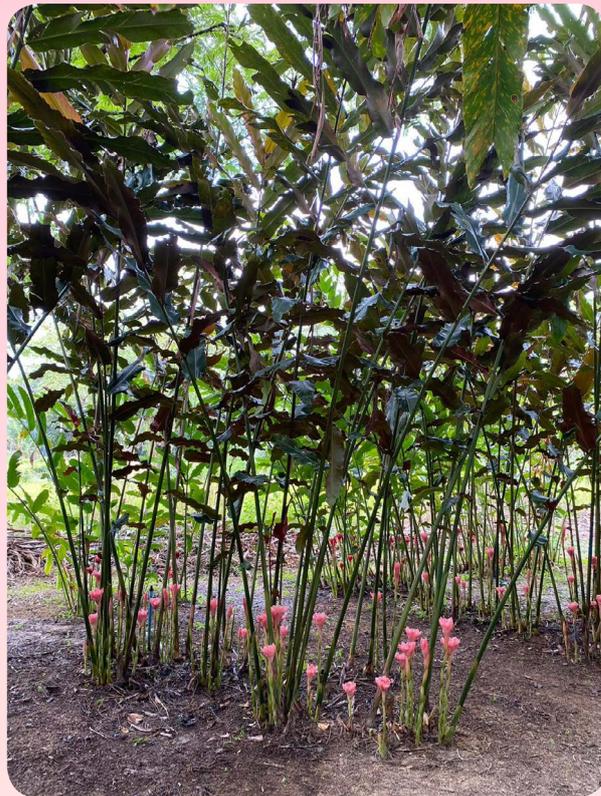
1. ขนาดดอกเล็ก 6.76 เซนติเมตร เล็กกว่าพันธุ์ กวก. ตริง 3 ร้อยละ 43.81
2. อายุการปักแจกัน 8.70 วัน นานกว่าพันธุ์ กวก. ตริง 3 ร้อยละ 40.32
3. น้ำหนักช่อดอกเบา 98.20 กรัม เบากว่าพันธุ์ กวก. ตริง 3 ร้อยละ 57.77
4. รูปทรงทิวลิป กลีบประดับแข็งเล็กน้อย สีชมพูอมส้ม (RG 51C) เรียงซ้อนกันเป็นระเบียบ โดดเด่นด้านรูปทรงดอก ความแปลกใหม่ และความคงทน เหมาะสำหรับการใช้ดอกตกแต่ง

ลักษณะประจำพันธุ์ทางพฤกษศาสตร์

ลำต้น ลำต้นใต้ดินเป็นเหง้า ลำต้นเหนือดินเป็นลำต้นเทียมที่เกิดจากการซ้อนกันของกาบใบ มีสีเขียว ลักษณะตั้งตรง หรือเอียงประมาณ 10 องศา

ใบ เป็นรูปหอกยาวเรียว ปลายใบแหลม ขอบใบเป็นคลื่นเล็กน้อย สีด้านบนใบเขียวเข้ม สีด้านหลังใบแดงเข้ม กว้าง 12.30 เซนติเมตร ยาว 53.90 เซนติเมตร

ดอก ออกเป็นช่อ แทงก้านดอกจากเหง้าใต้ดิน ก้านดอกสีเขียวอมชมพู ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.40 เซนติเมตร ช่อดอกมีขนาดเล็ก มีกลีบประดับแข็งเล็กน้อย สีชมพูอมส้ม เรียงซ้อนกันเป็นระเบียบ ดอกย่อย (ดอกจริง) มีสีแดงขอบเหลือง

ข้อแนะนำ

1. ปลูกได้ทั่วไปในดินร่วนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งกลางแจ้ง และร่มรำไร อุณหภูมิ 27-33 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 50-80 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณน้ำฝน 1,100-2,000 มิลลิเมตรต่อปี
2. การขาดน้ำ หรือสภาพแล้งมีผลต่อการเจริญเติบโต การออกดอก และคุณภาพดอกลดลง จึงควรให้น้ำเสริมในช่วงแล้ง
3. ดาหลาไม่ทนต่อสภาพน้ำท่วมขัง ควรหลีกเลี่ยงพื้นที่น้ำท่วมขัง

ความพร้อมของพันธุ์

ดาหลาพันธุ์ กวก. ดริง 6 มีแปลงต้นพันธุ์ พื้นที่ 1 ไร่ สามารถขยายพันธุ์โดยวิธีแยกหน่อได้อย่างน้อยประมาณ 200 หน่อต่อปี เกษตรกรที่สนใจสามารถติดต่อได้ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนตรัง โทรศัพท์ 06 3227 6250

ผลิใบฉบับปฐมฤกษ์ต้อนรับปีม้า 2569 ขอเปิดตัวด้วยเรื่องราวดี ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2569 สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรมวิชาการเกษตร ได้จัดพิธีเปิด “อาคารปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีและมาตรฐานการผลิตเห็ด” โดยมีนายพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร เป็นประธานในพิธีเปิดอาคาร ซึ่งบรรยากาศของงานเต็มไปด้วยความคึกคักตามภาพที่ได้นำมาให้ชมกันในฉบับนี้

กรมวิชาการเกษตรได้ฤกษ์เปิดอาคารปฏิบัติการเห็ด

ยกระดับงานวิจัย ดันเห็ดไทยจากงานวิจัยสู่รายได้เกษตรกร

สำหรับอาคารปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีและมาตรฐานการผลิตเห็ด เป็นอาคารที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับการปฏิบัติงานด้านการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี และยกระดับมาตรฐานการผลิตเห็ดของประเทศ ควบคู่ไปกับการเป็นศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านเห็ดและจุลินทรีย์ให้แก่เกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยงานวิจัยถือเป็นหัวใจสำคัญของกรมวิชาการเกษตรโดยเฉพะงานวิจัยด้านเห็ด ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อภาคการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กรมวิชาการเกษตรได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาพันธุ์เห็ดรวมถึงเทคโนโลยีการผลิต โดยปัจจุบันศูนย์รวบรวมเชื้อพันธุ์เห็ดแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการอนุรักษ์เชื้อพันธุ์กรรมเห็ดกว่า 40 ชนิด 900 สายพันธุ์ และให้บริการเชื้อพันธุ์เห็ดแก่หน่วยงานภาครัฐและเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการวิจัยปรับปรุงและคัดเลือกพันธุ์เห็ดใหม่ ๆ ซึ่งได้ถูกนำไปใช้ในโครงการช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติในหลายพื้นที่ สามารถบรรเทาความเดือดร้อนและสร้างรายได้ให้เกษตรกรได้อย่างทันทั่วทั้ง

ดังนั้นอาคารปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีและมาตรฐานการผลิตเห็ดแห่งนี้จะมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างเทคโนโลยีและมาตรฐานการผลิตเห็ด พัฒนาระบบการผลิตและการตรวจสอบย้อนกลับ รักษาคุณภาพเชื้อพันธุ์เห็ดอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มความหลากหลายของชนิดและสายพันธุ์เห็ดให้สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกร เป็นการสนับสนุนการสร้างอาชีพและเสริมรายได้ให้เกษตรกรและชุมชนได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ถือเป็นข่าวดีของเกษตรกร และผู้ประกอบการอาชีพเพาะเห็ดไม่ว่าจะเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมก็ตาม เพราะเห็ดถือเป็นเทรนด์อาหารแห่งอนาคตที่ตอบโจทย์คนรักสุขภาพที่น่าจับตา และมาแรงไม่แพ้อาหารเพื่อสุขภาพชนิดอื่น ๆ จึงทำให้ทวีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากขึ้น ฉบับนี้มาติดตามกันว่า จุดหมายข่าวผลิใบฯ จะมีเรื่องราวดี ๆ อะไรมาเล่าสู่กันฟังต่อไป

พบกับใหม่ฉบับหน้า
บรรณาธิการ

ผลิใบ

ก้าวข้ามการวิจัยและ
พัฒนาการเกษตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกรมวิชาการเกษตร
- เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับนักวิจัยกับผู้บริหาร นักวิจัยกับนักวิจัย และนักวิจัยกับผู้สนใจการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นพื้นฐานการวิจัยขั้นสูงต่อไป

ที่ปรึกษา : รพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ วิลาวัลย์ ไคร้ครวญ ปริญญาญ์ ทิพย์ะวัฒน์ ศศิญา ปานต้น
ขนาดลย์ สัตถนภัก

บรรณาธิการ : พนาธินี เสรีภักกุล

กองบรรณาธิการ : อังคณา สุวรรณกฎ จินตนิกันต์ จามสุทธา มธุรส วงษ์ภักดิ์ จันระวี จิตรสมาน

ช่างภาพ : กัญญาณัฐ ไม้แดง

ช่างศิลป์ : มณฑา แลมเงิน กฤษญา ดาวเรือง จตุรภัทร คงสถาน วรรมณี ปองกา

จัดสง : วิไลวรรณ ศรีพันธ์ ประภัสสร จันตุ

สำนักงาน : กรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ : 0 2561 2825 โทรสาร : 0 2579 4406 E-mail : prdoa55@gmail.com

พิมพ์ที่ : ทรินเบิ้ล ศรีเอทีพี โทรศัพท์ : 0 2047 6778